

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010147
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5622010147.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 1. augusta 2022 prejednal sťažnosť obžalovaného T. N. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/32/2022 zo dňa 22.6.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/32/2022 zo dňa 22.6.2022 v časti - vo výroku o zamietnutí žiadosti obžalovaného o nahradenie väzby písomným sľubom.

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Liptovský Mikuláš uznesením, sp.zn. 2T/32/2022 zo dňa 22.6.2022 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného T. N. o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. zamietol aj žiadosť obžalovaného o nahradenie väzby písomným sľubom a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol tiež žiadosť obžalovaného o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení dňa 22.6.2022 priamo do zápisnice o výsluchu podal obžalovaný T. N. sťažnosť, a to proti všetkým výrokom uznesenia. Podanú sťažnosť obžalovaný zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 11.7.2022, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13.7.2022, a to s poukazom na nasledovné:

V tomto prípade sa trestné konanie vedie pre dva skutky:

- 1) dňa 21.1.2022 v čase okolo 22.00 hod. v priestore obývacej izby bytu č. X nachádzajúceho sa v priestoroch Základnej školy v obci C., C. XXX, okr. Q. K., pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával svojej matke C. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., C. XXX, okr. Q. K., pristúpil k nej, oboma rukami ju sotil, v dôsledku čoho sa udrela hlavou o skrinku, následne ju chytil za vlasy a sťahol na zem, pričom sa je vyhrážal slovami „zabijem ťa“, keď sa postavila a utekala z bytu von, zabuchla za sebou bytové dvere, ktoré kopancami rozkopával, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážanie uskutoční,
- 2) dňa 21.1.2022 v čase okolo 18.25 hod. na 6. poschodí na chodbe pred bytom č. XXX v budove na ulici N. XX, Q. K., kde sa nachádzajú nájomné byty zamestnancov NsP Liptovský Mikuláš, pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával X. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T., I. V. XXX/XX, dožadoval sa svojich vecí a keď mu uviedla, nech si po ne príde na druhý deň, keď bude triezvy, dvakrát kopol do vstupných dverí bytu č. XXX, následne začal vulgárne nadávať X. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. I. XX, okres Q. K., prechodne bytom N. XX, Q. K. a počas tohto zodvihol nad ňou zovretú päšť, strhol z jej hlavy čiapku, na čo ho koplá, následne ju otvorenou dlaňou udrel do ľavej časti tváre cez ľavé ucho, v dôsledku čoho ju odhodilo do steny a spadla na zem, čím jej spôsobil pohmoždenie mäkkých častí ľavého ucha, pohmoždenie mäkkých častí v záhlavovej oblasti hlavy a natiahnutie šľachovo - väzivového aparátu krčnej časti chrbtice s dobou obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 10 dní a keď na miesto prišla aj T. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. I. XX, okres Q. K., prechodne bytom N. XX, Q. K., dcéra

X. F., došlo medzi nimi k slovnej roztržke, na čo ju chytil oboma rukami za bundu v oblasti hrudníka, ťahal ju po chodbe približne 4 metre a následne ju prirazil o stenu, kde spadla na poukladanú dlažbu, pričom jej po celý čas vulgárne nadával.

Väzobným skutkom je iba skutok pod bodom 1). K nedorozumeniu medzi obžalovaným a jeho matkou C. N. došlo bez prítomnosti iných osôb a neexistuje dôkaz o priebehu tohto nedorozumenia, napr. obrazovo - zvukový záznam. Obžalovaný od začiatku trestného konania vypovedá, že slová „ zabijem ťa“ patrili na mieste prítomnému psovi, ktorý mu útočil na nohu a nie C. N., ktorá tohto psa považuje za svojho miláčika.

Na hlavnom pojednávaní dňa 18.5.2022 vypovedala C. N.. Opakovane vyhlasovala, že „ zabijem ťa“ patrili na mieste prítomnému psovi a nie jej, že si to uvedomila neskôr. Tiež sa vyjadrila, že túto skutočnosť povedala aj policajtovi ešte pred výsluchom dňa 22.1.2022. Obhajoba navrhovala na hlavnom pojednávaní okrem iného vypočuť aj tohto policajta. Tento návrh obhajoby súd zamietol.

V obžalobe sa nenavrhuje ako dôkaz pred súdom prehrať obrazovo - zvukový záznam C. N. z prípravného konania. Počas hlavného pojednávania nebol zo strany obžaloby nikdy predložený návrh na také prehratie. Na hlavnom pojednávaní dňa 15.6.2022 súd vykonal dôkaz prehratím obrazovo - zvukového záznamu C. N., hoci obhajoba taký dôkaz namietala, lebo o takom dôkaze dovtedy ani nemala vedomosť a nemala ani možnosť sa s ním oboznámiť napr. počas preštudovania vyšetrovacieho spisu na záver prípravného konania, preto tento dôkaz považuje za nelegálny. Zjavne CD nosič s takýmto obrazovo - zvukovým záznamom nebol súčasťou vyšetrovacieho spisu pri preštudovaní. Doteraz obhajoba nemala možnosť preskúmať, či tento obrazovo - zvukový záznam je z prípravného konania alebo z predprípravného konania v čase pred vznesením obvinenia obžalovanému.

Zdôrazňuje, že obžalovaný je vo väzbe, v ktorej sú jeho kontakty voči vonkajšiemu svetu kontrolované, teda obžalovaný reálne nemal možnosť vplývať na C. N., aby zmenila svoju výpoveď z prípravného konania. Keďže prehratím obrazovo - zvukového záznamu C. N. na hlavnom pojednávaní dňa 15.6.2022 sudca bol natoľko iniciatívny a nie nezaujatý (pasivita strany obžaloby), aby hľadal dôkazy na odsúdenie obžalovaného, pre pomer sudcu k veci (lebo už de facto plnil funkciu obžaloby), vzniesli námietku jeho zaujatosti v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por., lebo došlo k porušeniu zásady na obhajobu, k porušeniu zásady na rovnosť zbraní a k porušeniu zásady kontradiktórnosti hlavného pojednávania. Zamietnutie ich námietky zaujatosti a neustále prerušovanie obhajcu sudcom pri zdôvodňovaní námietky zaujatosti považuje za závažný postup v porušení zásady na obhajobu. Dôsledkom zamietnutia takej námietky bolo pokračovanie v hlavnom pojednávaní, boli zamietnuté všetky návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania a vydanie odsudzujúceho rozsudku, ktorého písomné vyhotovenie obhajcovi doteraz nebolo doručené.

Súd vo verbálnom odôvodnení rozsudku sa vyjadril, že sa priklonil k variante, že skutok sa stal tak, ako je opísaný v obžalobe. Neprihliadal na vyjadrenie C. N., ktorá sa pred súdom vyjadrila, že si uvedomila, že slová týkajúce sa nebezpečného vyhrážania patrili psovi a nie jej, hoci C. N. na hlavnom pojednávaní vypovedala pod prisahou.

Pokiaľ skutkový stav pripúšťa dve prakticky reálne varianty, potom sa musí postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo. Potom v prípade varianty, že obžalovaný sa C. N. nevyhrážal, súd musí obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, resp. postúpiť vec na priestupkové konanie pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd bol zjavne úplne presvedčený o vine obžalovaného a o tom, že oba skutky spáchal obžalovaný. Z vyššie uvedených dôvodov však má za to, že skutkový stav pripúšťa dve prakticky reálne varianty, potom sa musí postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“. Poukazuje na judikát (uznesenie NS SR, sp.zn. 6To/11/2018 zo dňa 28.11.2019), podľa ktorého „...Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, je potrebné s použitím zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), rozhodnúť v prospech obžalovaného a neuznať ho vinným ...“.

Poukazuje na judikát (uznesenie NS SR, sp.zn. 6To/8/2018 zo dňa 20.2.2019), podľa ktorého „...V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak...“.

Poukazuje na judikát (R 93/1999), podľa ktorého „... I. Podľa § 2 ods. 12 a § 220 ods. 2 Tr. por. smie súd pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a oprieť sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané...“.

Poukazuje na judikát (uznesenie NS SR, sp.zn. 4To/2/2015 zo dňa 4.7.2017), podľa ktorého „ ... K porušeniu prezumpcie neviny podľa názoru Najvyššieho súdu dôjde vtedy, ak pred zistením viny zákonným spôsobom súd svojim rozhodnutím alebo postojom naznačí, že obvinený je vinný. Môže k tomu dôjsť i v prípade, ak nejde o formálne konštatovanie viny ... ale postoj sudcu počas konania dáva

najavo, že obvinený je vinný ... Predčasné vyslovenie takéhoto názoru sudcom samotným nevyhnutne poruší spomínanú prezumpciu ... “.

Poukazuje na judikát (R 45/2018) podľa ktorého „...Je v rozpore s ustanoveniami § 114 ods. 6 a § 115 ods. 6 Tr. por. a zároveň porušením práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pokiaľ orgány činné v trestnom konaní alebo súd neumožnia obvinenému a jeho obhajcovi oboznámiť sa so všetkými vyhotovenými záznamami telekomunikačnej prevádzky a obrazovo - zvukovými záznamami, týkajúcimi sa konania, ktoré je obvinenému kladené za vinu...“.

Poukazuje na judikát (uznesenie NS SR, sp.zn. 4Tdo/9/2017 zo dňa 14.3.2017), podľa ktorého „...dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou s výnimkou prípadu, keď sa použije proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila (§ 119 ods. 4 Tr. por.), nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné ...“.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti obžalovaného vyjadril písomným podaním zo dňa 26.7.2022, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 3.8.2022, t.j. až po rozhodnutí krajského súdu.

Nadriadený krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov uznesenia, ako i konanie, ktoré týmto predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť ich nesprávnosť. Následne zistil, že sťažnosť obžalovaného bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná a je čiastočne dôvodná, ale z iných dôvodov, ako tieto uviedol obžalovaný prostredníctvom obhajcu v zdôvodnení sťažnosti.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Liptovský Mikuláš v rámci procesného postupu dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., ktoré toto konanie upravujú a k vyhláseniu uznesenia dospel po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, vrátane rešpektovania zákonného ustanovenia, ktoré súdu ukladá povinnosť pred rozhodnutím súdu obvineného, resp. obžalovaného vypočuť, teda obžalovaný pred rozhodnutím sudcu mal možnosť vyjadriť k svojej žiadosti. Rozhodnutie samosudcu o zamietnutí žiadosti obžalovaného T. N. o prepustenie z väzby na slobodu, ako aj o zamietnutí žiadosti obžalovaného o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka zodpovedá stavu veci a zákonu.

Pozornosti krajského súdu neuniklo, že obžalovaný prostredníctvom obhajcu vzniesol námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi Mgr. Jurajovi Lukáčovi. Námietku zaujatosti založil na to, že sudca napriek tomu, že to nenavrhol obhajoba a ani obžaloba, na hlavnom pojednávaní prehral zvukovo - obrazový záznam z výsluchu svedkyne poškodenej C. N., čo predstavuje porušenie zásady kontradiktórnosti konania. Súčasne dňa 22.6.2022 sudca zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu. Sudca verbálne odôvodnil svoje rozhodnutie a poukázal na materiálne a formálne podmienky, s čím sa nestotožňuje. Takéto rozhodnutie vo svojich dôsledkoch znamená, že de facto je súd rozhodnutý ako túto vec rozhodne. Vzhľadom na obsah námietky krajský súd zastáva názor, že okresný súd o tejto správne nekonal s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por. Namietal sa procesný postup súdu a jednalo sa o námietku, ktorá bola založená na iných dôvodoch ako na dôvodoch podľa § 31 Tr. por.

Krajský súd na úvod pripomína, že obžalovaný T. N. je v tejto trestnej veci stíhaný a bola na neho podaná obžaloba pre dva, vyššie popísané, skutky a právne kvalifikované v bode 1) ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2) ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/32/2022 zo dňa 30.6.2022 bol obžalovaný uznaný vinným v zmysle podanej obžaloby zo spáchania trestných činov, ako bolo vyššie uvedené a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť z dôvodu obžalovaným podaného odvolania voči všetkým výrokom rozsudku.

Obžalovaný T. N. je v tejto veci stíhaný väzobne. Do väzby bol vzatý uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3Tp/2/2022 zo dňa 23.1.2022, a to z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Lehota väzby začala obžalovanému plynúť dňa 21.1.2022 o 23.10 hod. a obžalovaný väzbu vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Žiline. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzba obžalovaného nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Naposledy bolo o väzbe obžalovaného rozhodované v konaní pred súdom uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/32/2022 zo dňa 4.5.2022, ktorým súd podľa § 238 ods. 4 Tr. por. z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. obžalovaného ponechal vo väzbe. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol aj žiadosť obžalovaného o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Obžalovaný následne požiadal o prepustenie z väzby na slobodu žiadosťou učinenu na hlavnom pojednávaní dňa 15.6.2022, a to prostredníctvom svojho obhajcu. Žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zdôvodnil tým, že väzba nie je trestom a má trvať len nevyhnutnú dobu. Súčasne poukázal na závery znaleckého posudku vypracovaného v tomto trestnom konaní na jeho osobu, z ktorého záverov vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená závislosť na alkohole, ale bolo zistené škodlivé užívanie alkoholu. Obžalovaný je inteligentný človek a uvedomuje si, aké konanie prebieha. Je pripravený podrobiť sa obmedzeniam, ktoré sa mu uložia, vrátane návštev probačného a mediačného úradníka, či kontroly technickými prostriedkami vrátane kontroly na alkohol. Obžalovaný bol k žiadosti súdom vypočutý pred rozhodnutím dňa 22.6.2022. Na doplnenie obhajca obžalovaného uviedol, že už boli v konaní pred súdom vypočuté matka a sestra obžalovaného, pričom sa vyjadrili, že obžalovaný v prípade prepustenia z väzby na slobodu môže naďalej bývať v byte u matky a z uvedeného by nemali obavu. Dokonca matka obžalovaného sa písomne pokúsila zobrať späť podané trestné oznámenie. V prípade prepustenia z väzby na slobodu má obžalovaný zabezpečenú prácu. Obžalovaný je pripravený ďalej vôbec nepožívať alkohol. O žiadosti obžalovaného bolo rozhodnuté tak, ako sa uvádza v úvode odôvodnenia tohto uznesenia.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný bol do väzby vzatý len pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 21.1.2022 v čase asi o 22.30 hod. v priestore obývacej izby bytu č. X. nachádzajúceho sa v priestoroch Základnej školy v obci C., C. XXX, okres Q. K., pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával svojej matke C. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., C. XXX, okres Q. K., pristúpil k nej, oboma rukami ju sotil, v dôsledku čoho sa udrela hlavou o skrinku, následne ju chytil za vlasy a stiahol na zem, pričom sa jej vyhrážal slovami „zabijem ťa“, keď sa postavila a utekala z bytu von, zabuchla za sebou bytové dvere, ktoré kopancami rozkopával, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážanie uskutoční.

Po vzatí v tom čase obvineného T. N. do väzby až doposiaľ nebolo rozhodnuté o zmene dôvodov väzby tak, že dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa vzťahuje aj na ďalší skutok a právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Prokurátor k žiadosti obžalovaného zaujal taký postoj, že tohto navrhol naďalej väzobne stíhať. Aj keď podľa záverov znaleckého posudku vypracovaného v tomto trestnom konaní na obžalovaného, u obžalovaného nebola konštatovaná závislosť na alkohole, požívanie alkoholu má na obžalovaného škodlivé účinky, pod jeho vplyvom pácha trestnú činnosť, ako je uvedené zrejme aj z odpisu z registra trestov a z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov.

Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že účelom väzby je zabezpečiť osobu obvineného pre trestné konanie a výkon trestu (§ 71 ods. 1 písm. a) Tr. por.), zabrániť obvinenému, aby maril a sťažoval uskutočňovanie dôkazov (§ 71 ods. 1 písm. b) Tr. por.), a tiež chrániť spoločnosť pred dokonaním trestného činu alebo pred jeho opakovaním, či pokračovaním (§ 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.). Väzba ako zabezpečovací inštitút nemá sankčnú povahu, ani výchovné poslanie, nesmie byť prostriedkom na získanie priznania, ani na uľahčenie trestného stíhania. Väzba nie je trestom, ale je výlučne len procesným opatrením, ktorého účelom je dočasne zaistiť osobu obvinenú z trestného činu pre potreby prebiehajúceho trestného konania obmedzením jej osobnej slobody. Trestný poriadok podmieňuje možnosť vzatia obvineného do väzby existenciou dôvodnej obavy, vyplývajúcej z konania obvineného alebo z ďalších konkrétnych skutočností vo vzťahu k niektorej nežiaducej forme správania, označovanej ako dôvod väzby. Konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi obavu z následku alebo viacerých

následkov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), b) alebo c) Tr. por. sa rozumejú také skutočnosti, ktoré reálne odôvodňujú takúto obavu. Výklad zákonných znakov „konkrétnych skutočností“ je predovšetkým vecou súdov, ktoré pri dôkladnej znalosti skutkových okolností a dôkaznej situácie konkrétnej trestnej veci musia posúdiť, či vzatie do väzby je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania, či tento účel ani pri vynaložení úsilia nemožno dosiahnuť inak. Pre aplikáciu takéhoto postupu nie sú dané objektívne a nemenné kritériá, ale tieto kritériá treba vždy vyvodiť z povahy konkrétnej a individualizovanej veci, vrátane osoby obvineného, jeho osobných pomerov a ďalších znakov upravených v tomto ustanovení. Konkrétne skutočnosti ako zákonná podmienka odôvodňujúca väzbu obvineného podľa tohto ustanovenia musia byť preukázané nielen pri vzatí obvineného do väzby, ale musia pretrvávať počas celej väzby.

Aj napriek zmene dôkaznej situácie krajský súd totožne so samosudcom okresného súdu dospel k záveru, že na základe doposiaľ vykonaných dôkazov tu aj naďalej pretrváva dôvodnosť podozrenia, že skutok, pre ktorý je obvinený v tomto trestnom konaní stíhaný, bol spáchaný, má znaky trestného činu (v tomto štádiu trestného konania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.), a je tu dôvodné podozrenie, že tento spáchal obžalovaný T. N.. Aj na tomto mieste krajský súd opätovne považuje za vhodné pripomenúť, že naďalej pretrvávajúcu dôvodnosť trestného stíhania posudzuje len vo vzťahu k tomuto skutku, nakoľko obžalovaný bol do väzby vzatý len pre tento skutok a doposiaľ nebolo rozhodnuté o zmene dôvodov väzby tak, že tieto sa vzťahujú aj na ďalší skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Materiálne podmienky väzby obžalovaného sú v súčasnom štádiu trestného konania preukázané, pričom tento názor vychádza zo zabezpečených a vykonaných dôkazov. Obžalovaný spáchanie skutku naďalej popiera. Je pravdou, že v dobe skutku medzi ním a matkou došlo ku konfliktu, ktorý vyvolala matka, on však matku fyzicky nenapadol a pokiaľ vyslovil vyhrážku zabitím, bolo to na adresu psa, ktorý bol pri nich. Podstatným dôkazom, ktorý obžalovaného usvedčoval zo spáchania tohto skutku, bola výpoveď jeho matky svedkyne poškodenej C. N. z prípravného konania, vo vzťahu ku ktorej sa obžalovaný mal skutku dopustiť (pri skutku boli prítomní iba obžalovaný a poškodená). Aj krajský súd si je vedomý toho, že svedkyňa poškodená následne v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď v prospech obžalovaného. Pre toto konanie podstatná zmena výpovede sa týkala toho, že vyhrážka zabitím patrila psovi a nie jej, čo si uvedomila až neskôr a tiež fyzický útok syna na jej osobu popísala ako menej intenzívnejší. Aj napriek tomu krajský súd naďalej konštatuje dôvodnosť podozrenia obžalovaného zo spáchania tejto trestnej činnosti na základe výpovede svedkyne poškodenej C. N. z prípravného konania, pretože práve táto jej výpoveď je podporená ďalšími dôkazmi. Krajský súd poukazuje na výpoveď svedka Bc. K. K., príslušníka Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Žilina, čata Liptovský Mikuláš, ktorý na základe telefonického oznámenia dcérou poškodenej na políciu bol vyslaný na preverenie na miesto skutku bezprostredne po tom, ako malo k tomuto dôjsť. Svedok sa v rámci svojej výpovede vyjadroval, čo im poškodená po príchode mala povedať k incidentu so synom, pričom uvedené sa zhoduje s tým, ako poškodená skutok popísala v rámci výpovede v prípravnom konaní, a to pokiaľ ide o fyzický útok syna na jej osobu, ako aj vyhrážku zabitím, teda že obžalovaný sa jej mal vyhrážať zabitím. Svedok ďalej doplnil, že ešte aj v ich prítomnosti sa obžalovaný mal správať agresívne, tak voči nim, ako aj voči poškodenej a po tejto hodil ovládač s vyhrážkou zabitím, obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu. Vzhľadom na agresívne správanie obžalovaného boli voči nemu použité donucovacie prostriedky. Poškodená im tiež povedala, že keď je syn pod vplyvom alkoholu, takéto jeho správanie sa opakuje, má obavu o svoj život. Bola prítomná aj staršia sestra obžalovaného, ktorá im povedala, že sa obžalovaného bála, ušla pred ním na poschodie do svojho bytu a tam sa zamkla. Svedok tiež vypovedal o tom, ako keď prišli do bytu obžalovaného a poškodenej, na tomto videli úplne rozkopené vchodové dvere. Poškodenie vchodových dverí dokumentuje tiež ich fotodokumentácia v spise. Aj keď ďalšia v konaní vypočutá svedkyňa sestra obžalovaného Q. N. nebola priamo prítomná pri skutku, o tomto mala sprostredkované informácie od matky svedkyne poškodenej C. N., nakoľko poškodená k nej bežala hneď po incidente s obžalovaným. Výpoveď svedkyne Q. N. z prípravného konania a ňou uvádzaný opis udalostí z doby skutku, ako jej tento popísala svedkyňa poškodená (vrátane vyhrážky zabitím), korešponduje s výpoveďou svedkyne poškodenej C. N. z prípravného konania. Je pravdou, že aj svedkyňa Q. N. na hlavnom pojednávaní čiastočne svoju výpoveď oproti prípravnému konaniu zmenila v prospech obžalovaného, keď uviedla, že mama jej na druhý deň po výsluchoch povedala, že nevie, či tá vyhrážka zabitím patrila jej alebo psovi, ktorý tam bol a svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní oproti prípravnému konaniu sa celú situáciu v dobe skutku snažila zľahčiť. Svedok Bc. K. K., ktorý ako príslušník PZ bezprostredne po skutku preveroval udalosť na mieste samom, však v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní

uviedol, že pri preverovaní udalosti bola prítomná aj sestra obžalovaného (Q. N.), ktorá na mieste povedala, že sa bála, utekala hore a zamkla sa. Práve výpovede svedkyne poškodenej C. N. a svedkyne Q. N. z prípravného konania korešpondujú s ďalšími vykonanými dôkazmi. Skutočnosť, že obžalovaný bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu, dokumentujú zápisy o dychovej skúške realizovanej u obžalovaného. Podporne k dôvodnosti podozrenia obžalovaného zo spáchania skutku krajský súd poukazuje na závery znaleckého posudku vypracovaného v tomto trestnom konaní na obžalovaného MUDr. Stanislavou Šupolovou, znalkyňou z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria. Znalkyňa konštatuje, že u obžalovaného prisun alkoholu bol a je na úrovni škodlivého užívania alkoholu, pričom doposiaľ nedošlo k sformovaniu plnej somatopsychickej závislosti od alkoholu, teda syndrómu závislosti od alkoholu. Aj keď následkom požívania alkoholických nápojov u obžalovaného doposiaľ nedošlo k zmene osobnosti v zmysle alkoholickej depravácie, či degradácie, jeho osobnosť je dysharmonicky štrukturovaná, akcentovaná, emočne nestabilná, afektívne labilná, nezdržanlivá, dráždivá, egocentrická, s črtami antisociálneho konania, so zníženou frustračnou toleranciou, konanie typu acting out, t.j. skutky predbiehajú myslenie, veci nedomyslí do konca a koná, problém s rešpektovaním autorít, neochotou prispôsobenia sa, napriek negatívnym skúsenostiam pokračuje v páchaní protispoločenských aktivít, ide o tzv. zmiešanú poruchu osobnosti. Za normálnych okolností sa snaží kooperovať, vychádzať s okolím, vykresliť sa v čo najlepšom svetle, bez tendencií k impulzivite, dráždivosti, či agresivite. Avšak práve konzumácia alkoholu u obžalovaného akceleruje jeho emotivitu, afektivitu, negatívne postoje, zhoršujúce vzťahy a atmosféru okolo seba (priateľka, rodina...), znižuje jeho frustračnú toleranciu, zvyšuje precitlivosť na kritiku svojej osoby, odbrzdzuje racionálny brzdný systém a obžalovaný sa tak môže správať konfliktné, agresívne, neúčelne a najmä nepredvídateľne. Obžalovaný si veľmi dobre uvedomuje, čo mu konzumácia alkoholických nápojov prináša, racionálne (rozumové) schopnosti plne postačujú na to, aby sa slobodne rozhodol, či s konzumáciou alkoholu prestane alebo v nej bude pokračovať s rizikom rozvoja plnej závislosti od alkoholu. Pobyť obžalovaného na slobode je nebezpečný v prípade, že bude porušovať abstinenciu, to znamená, že bude pokračovať v prisune alkoholických nápojov. Opatrenie, resp. podmienka dodržiavania striktnej abstinencie sa z prognostického hľadiska javí ako kľúčový preventívny prvok. Pokiaľ obhajoba namieta prehratie zvukovo obrazového záznamu z výpovede svedkyne poškodenej C. N. na hlavnom pojednávaní z iniciatívy sudcu, bez toho, aby vykonanie tohto dôkazu bolo navrhnuté niektorou stranou, osobitne takýto návrh neučinil ani prokurátor a obhajoba nemala možnosť v minulosti sa s takýmto dôkazom oboznámiť, k tomu krajský súd uvádza, že aj bez zohľadnenia tohto dôkazu možno aj v tomto štádiu trestného konania konštatovať dôvodnosť podozrenia obžalovaného zo spáchania skutku - prečinu nebezpečného vyhrážania. V súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti obžalovaného však aj krajský súd konštatuje naďalej pretrvávajúcu len dôvodnosť podozrenia obžalovaného zo spáchania skutku - prečinu nebezpečného vyhrážania.

V súvislosti s právnou kvalifikáciou protiprávneho konania obžalovaného ako prečinu nebezpečného vyhrážania krajský súd dáva do pozornosti nasledovné:

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. spočíva vo vyhrážaní sa inému smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Následkom je pôsobenie samotnej vyhrážky (ktorá však musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka). Zároveň pôsobenie vyhrážky ako následok musí byť taký, že je spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky, resp. nejakej jej varianty. V tejto skutkovej podstate je totiž obligatórnou zložkou objektívnej stránky aj spôsob spáchania trestného činu, ktorý musí byť taký, aby z neho vyplynul obligatórny následok - možnosť vzbudenia dôvodnej obavy (pritom postačí možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, netreba, aby táto obava naozaj vznikla).

Pri vyhrážke je irelevantné, či má byť jej obsah naplnený ihneď po jej vyslovení, alebo až v budúcnosti, či už určitej, alebo neurčitej.

Vzhľadom na povahu útoku obžalovaného na poškodenú, počas ktorého mala vo vzťahu k poškodenej odznieť vyhrážka zabitím, navyše, keď obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, je na mieste konštatovanie o dôvodnej obave poškodenej z vyhrážky obžalovaného, čomu nasvedčuje aj jej následné konanie, keď utiekla z bytu k dcére a privolať hliadku polície.

Krajský súd totožne so samosudcom okresného súdu u obžalovaného zároveň naďalej konštatuje existenciu dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., nakoľko sú tu viaceré konkrétne skutočnosti, pre ktoré tu pretrváva obava z pokračovania v páchaní násilnej trestnej činnosti obžalovaným pod vplyvom alkoholu, a to najmä voči osobám najbližších, s ktorými žije v spoločnej domácnosti (osobitne vo vzťahu k jeho matke), resp. je s nimi v úzkom kontakte. Obžalovaný má sklony k porušovaniu právneho poriadku s následkami v trestnoprávnej rovine, resp. rovine spáchania priestupku. Obžalovaný má v odpise z registra trestov 8 záznamov, a to aj pre násilnú trestnú činnosť a pre trestnú činnosť v súvislosti s požívaním alkoholu (trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/2/2010 zo dňa 28.1.2010, právoplatným dňa 17.2.2010, bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a pre trestnú činnosť v súvislosti s požívaním alkoholu bol právoplatne odsúdený v konaniach vedených na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. OT/87/2013, Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. OT/66/2013, Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. OT/35/2020). Sklony obžalovaného k verbálne a fyzicky agresívnemu správaniu dokumentujú aj 3 záznamy v centrálnej evidencii priestupkov o spáchaní priestupkov obžalovaným proti občianskemu spolunažívaniu (osobitne krajský súd poukazuje na priestupok zo dňa 21.3.2016, kedy obžalovaný v mieste bydliska udrhel otca drevenou palicou po hlave). Na základe odpisu z registra trestov na obžalovaného možno konštatovať, že obžalovaný trestnú činnosť pácha dlhodobo, opakovane, od mladého veku, pričom ani opakovane uložené a vykonané tresty, vrátane opakovaného výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, si u obžalovaného dostatočne nespĺnili svoj účel a náležite nevedli k jeho prevýchove a náprave, keď obžalovaný sa aj ďalej dopúšťal trestnej činnosti a aktuálne je dôvodne podozrivý zo spáchania ďalšej trestnej činnosti. Pozornosti krajského súdu neušlo, že aj keď obžalovanému bola v minulosti daná šanca v podobe uloženia trestu s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, resp. podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, obžalovaný túto šancu nevyužil, v skúšobnej dobe nevedol riadny život a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody, resp. výkon zvyšku trestu odňatia slobody. Stíhanej trestnej činnosti sa obžalovaný mal dopustiť len krátko po prepustení z posledného výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého bol prepustený dňa 9.1.2022. V prípade tejto stíhanej trestnej činnosti sa u obžalovaného jedná o alkoholom podmienené protiprávne konanie. Obžalovaný má aj v odpise z registra trestov viaceré záznamy v súvislosti s nekontrolovaným požívaním alkoholických nápojov, keď doposiaľ bol 3-krát právoplatne odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky (v konaniach vedených na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. OT/87/2013, na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. OT/66/2013, na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. OT/35/2020). Krajský súd si je vedomý záverov znaleckého posudku vypracovaného v tejto trestnej veci na obžalovaného znalkyňou MUDr. Stanislavou Šupolovou, podľa ktorých u obžalovaného doposiaľ nedošlo k sformovaniu plnej somatopsychickej závislosti od alkoholu a u obžalovaného teda nebol zistený syndróm závislosti od alkoholu. Uvedené zistenie znalkyne však podľa názoru krajského súdu žiadnym relevantným spôsobom nerozptyľuje obavu z pokračovanie v páchaní alkoholom podmienenej trestnej činnosti obžalovaným, osobitne násilnej povahy, a to vzhľadom na ďalšie zistenia znalkyne. Znalkyňa u obžalovaného konštatuje, že u obžalovaného prísun alkoholu bol a je na úrovni škodlivého užívania alkoholu. Za normálnych okolností sa obžalovaný snaží kooperovať, vychádzať s okolím, vykresliť sa v čo najlepšom svetle, bez tendencií k impulzivite, dráždivosti, či agresivite. Avšak práve konzumácia alkoholu u obžalovaného akceleruje jeho emotivitu, afektivitu, negatívne postoje, zhoršuje vzťahy a atmosféru okolo seba (priateľka, rodina), znižuje jeho frustračnú toleranciu, zvyšuje precitlivosť na kritiku svojej osoby, odbrzdzuje racionálny brzdný systém a obžalovaný sa tak môže správať konfliktné, agresívne, neúčelne a najmä nepredvídateľne. Obžalovaný si veľmi dobre uvedomuje, čo mu konzumácia alkoholických nápojov prináša, racionálne (rozumové) schopnosti plne postačujú na to, aby sa slobodne rozhodol, či s konzumáciou alkoholu prestane alebo v nej bude pokračovať s rizikom rozvoja plnej závislosti na alkohole. Pobyť obžalovaného na slobode je pre spoločnosť nebezpečný v prípade, že bude porušovať abstinenciu, to znamená, že bude pokračovať v prísune alkoholických nápojov. Dodržiavanie striktnej abstinencie sa u obžalovaného z prognostického hľadiska javí ako kľúčový preventívny prvok. Aj napriek tomu, že u obžalovaného nebola zistená závislosť na alkohole, ale škodlivé užívanie alkoholu, osoba obžalovaného ani krajskému súdu nedáva dostatočnú záruku, že obžalovaný by bol schopný úplnej abstinencie, aby sa tak eliminovalo riziko ďalšieho násilného protiprávneho konania obžalovaného pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný má v odpise z registra trestov tri záznamy pre spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pričom v prípade každého ďalšieho odsúdenia sa mu ukladal vždy prísnejší trest, vrátane vyššej výmery trestu zákazu činnosti, až bol obžalovanému v konečnom dôsledku uložený trest zákazu činnosti vodiča na doživotie. Ani uvedené nebolo pre obžalovaného dostatočným, aby si uvedomil skutočne negatívne účinky požívania alkoholu na jeho život, prehodnotil požívanie alkoholu

jeho osobou, no obžalovaný tak neučinil, ďalej pokračoval v požívaní alkoholu a je dôvodne podozrivý zo spáchanie ďalšej, aktuálne stíhanej trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu. Podľa výpovede matky obžalovaného poškodenej C. N. z prípravného konania, obžalovaný požíva alkohol pri každej možnej príležitosti, keď má možnosť s niekým si vypiť, tak nikdy nepovie nie, väčšinou pije tvrdý alkohol a pivo. Z obsahu znaleckého posudku vypracovaného na obžalovaného MUDr. Stanislavou Šupolovou tiež vyplynulo, že osobnosť obžalovaného je dysharmonicky štrukturovaná, akcentovaná, emočne nestabilná, afektívne labilná, nezdržanlivá, dráždivá, egocentrická, s črtami antisociálneho konania, so zníženou frustračnou toleranciou, konanie typu acting out, t.j. skutky predbiehajú myslenie, veci nedomyslí do konca a koná, problém s rešpektovaním autorít, nechotu prispôsobenia sa, napriek negatívnym skúsenostiam má pokračovať v páchaní protispoločenských aktivít. Jedná sa u neho o tzv. zmiešanú poruchu osobnosti. Podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na okolnosti stíhaného skutku nebezpečného vyhrážania, obžalovaný pod vplyvom alkoholu nedokáže náležite kontrolovať svoju agresivitu, na vzniknuté konfliktné situácie reaguje neprimerane agresívne (povaha fyzického útoku na matku, rozbitie vchodových dverí do bytu) a nemá náležitý rešpekt ani pred osobou ako je matka. Agresívne správanie obžalovaného voči jeho matke malo mať gradujúcu tendenciu, keď pri poslednom incidente obžalovaný pod vplyvom alkoholu matku aj fyzicky napadol. Riziko ďalších možných obdobných útokov obžalovaného na osobu jeho matky sa zvyšuje tým, že obžalovaný a poškodená aj počas väzby opätovne upravili svoje vzťahy, poškodená je pripravená obžalovanému opätovne poskytnúť bývanie v jej byte ako svojmu synovi. Všetky vyššie uvedené konkrétne skutočnosti potom aj krajský súd vedú k záveru, že u obžalovaného aj naďalej existuje dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda je tu dôvodná obava, že v prípade prepustenia obžalovaného z väzby na slobodu tento bude pod vplyvom alkoholu pokračovať v páchaní násilnej trestnej činnosti, najmä voči osobám najbližších, s ktorými žije v spoločnej domácnosti (osobitne vo vzťahu k jeho matke), resp. je s nimi v úzkom kontakte.

Z vyššie podrobne uvedených dôvodov potom samosudca okresného súdu rozhodol zákonne a správne, keď postupom podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu ako nedôvodnú zamietol. Obžalovaný v rámci svojej žiadosti neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by boli dostatočne spôsobilé rozptýliť dôvodnosť podozrenia obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, ako aj obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti obžalovaným.

Nadriadený krajský súd na podklade obžalovaným podanej sťažnosti ďalej skúmal, či u obžalovaného nie sú splnené zákonné podmienky na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, ako to žiadal obžalovaný, a to aj za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení a kontroly technickými prostriedkami. Dôsledne zvažoval, či a do akej miery prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu by zvyšovalo nebezpečnosť jeho konania, ktoré zakladá väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Podľa názoru krajského súdu prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu aj po zohľadnení účinkov dohľadu probačného a mediačného úradníka by výrazne zvýšilo riziko zmarenia účelu trestného stíhania práve pokračovaním v páchaní trestnej činnosti obžalovaným pod vplyvom alkoholu, a to trestnej činnosti násilnej povahy voči osobám, s ktorými obžalovaný žije v spoločnej domácnosti, resp. je v úzkom kontakte. U obžalovaného má krajský súd vážne a dôvodné pochybnosti ohľadne rešpektovania autority probačného a mediačného úradníka obžalovaným, a teda splnenia účelu dohľadu probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným (aby obžalovaný pod vplyvom dohľadu probačným a mediačným úradníkom nepokračoval v páchaní trestnej činnosti a abstinoval), nakoľko nielen z vykonaného dokazovania, ale aj z obsahu znaleckého posudku vypracovaného na obžalovaného v tomto trestnom konaní znalkyňou MUDr. Stanislavou Šupolovou vyplynulo, že obžalovaný má problém s rešpektovaním autorít, pričom takémuto záveru znalkyne nasvedčuje aj agresívne správanie sa obžalovaného aj v prítomnosti zasahujúcej policajnej hliadky, obžalovaný mal byť agresívny dokonca aj voči príslušníkom polície, teda ani prítomná policajná hliadka nebola pre neho dostatočnou autoritou, aby ukončil svoje agresívne správanie a vyhrážanie, ďalej obžalovaný nemá náležitý rešpekt ani pred autoritou rodiča, osobitne matky, keď obžalovaný je dôvodne podozrivý z vyhrážania sa zabitím matke a fyzického útoku na jej osobu a v minulosti fyzicky napadol otca, za čo bol uznaný vinným v priestupkovom konaní. U obžalovaného je tiež evidentný ľahkovážny prístup k dodržiavaniu právneho poriadku štátu, o čom svedčí opakované páchanie trestnej činnosti obžalovaným. Ani v minulosti opakovane uložené a vykonané tresty, vrátane opakovaného výkonu trestu odňatia slobody si u obžalovaného dostatočne nespĺnili svoj účel a náležite neviedli k jeho prevýchove a náprave. Tejto aktuálne prejednáwanej trestnej činnosti sa obžalovaný mal dopustiť len niekoľko dní po prepustení z posledného výkonu trestu odňatia slobody. Obžalovanému pokiaľ v minulosti bola

daná šanca preukázať snahu po náprave a polepšení v podobe ukladania trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, resp. keď bol podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby, obžalovaný v skúšobnej dobe riadny život opakovane nevedol a bol mu opakovane nariadený výkon trestu odňatia slobody, resp. mu bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody. Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného aj pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. je zrejmé, že obžalovaný v minulosti opakovane nerešpektoval ani právoplatné rozhodnutie o uložení trestu zákazu činnosti vodiča a tento zákaz opakovane porušil. Obžalovaný aj keď má dostatočne dlhú a negatívnu skúsenosť s požívaním alkoholu na jeho osobu, keď v súvislosti s požívaním alkoholu sa v minulosti opakovane dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a v tejto súvislosti mu bol dokonca uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý si vykonával a trest zákazu činnosti vodiča na doživotie, obžalovaný ani za tohto stavu neprehodnotil požívanie alkoholu jeho osobou a v tomto trestnom konaní je dôvodne podozrivý zo spáchania ďalšej trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu. Za týchto podrobných zistení týkajúcich sa osoby obžalovaného krajský súd v osobe obžalovaného zároveň nemá dostatočnú záruku, že obžalovaný by bol schopný riadne dodržiavať súdom uložené povinnosti a obmedzenia dôležité pre elimináciu ďalšieho protiprávneho konania obžalovaným (najmä zákaz požívania alkoholických nápojov) vrátane kontroly technickými prostriedkami. Krajský súd potom dospel k záveru, že je plne na mieste zamietnutie žiadosti obžalovaného o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, pričom obžalovanému je jedine väzobným stíhaním možné účelne zabrániť v pokračovaní v páchaní trestnej činnosti. V tejto súvislosti tiež krajský súd poukazuje na obsah znaleckého posudku vypracovaného v tejto trestnej veci na obžalovaného znalkyňou MUDr. Stanislavou Šupolovou, z ktorého vyplýva, že u obžalovaného pod vplyvom alkoholu hrozí nepredvídateľnosť konania.

Vzhľadom na trest, ktorého uloženie obžalovanému v tomto trestnom konaní v prípade uznania viny reálne hrozí, väzba nie je v tomto prípade ani celkom neprimeraným opatrením.

Z vyššie podrobne uvedených dôvodov potom krajský súd uzatvára, že okresný súd vecne správne a v súlade so zákonom rozhodol podľa § 79 ods. 3 Tr. por. o zamietnutí žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol aj žiadosť obžalovaného o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. V tomto smere obžalovaný nevedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť takého vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu.

Stavu veci a zákonu však nezodpovedá výrok, ktorým okresný súd postupom podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného o nahradenie väzby písomným sľubom. Pre takéto rozhodnutie absentuje týmto zákonným ustanovením § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. predpokladaný podklad, a to existencie písomného sľubu. Súčasne z obsahu výsluchu obžalovaného v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu tak, ako je tento zaznamenaný v zápisnici o výsluchu zo dňa 22.6.2022, nevyplýva nič také, že obžalovaný by mal úmysel urobiť písomný sľub a žiadať o nahradenie väzby písomným sľubom. Po zistení tohto pochybenia okresného súdu potom krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zrušil v časti - vo výroku o zamietnutí žiadosti obžalovaného o nahradenie väzby písomným sľubom. V tejto súvislosti tiež krajský súd poznamenáva, že obhajca obžalovaného bol v upovedomení o termíne výsluchu obžalovaného k žiadosti upozornený, že obžalovaný bude vypočutý prostredníctvom videokonferenčného zariadenia (upovedomenie bolo obhajcovi obžalovaného doručené do elektronickej schránky dňa 21.6.2022).

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.